

## ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดาและนายอำเภอพลับพลาชัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๕.๑) ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ชนิดหรือประเภทต่อไปนี้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา โดยเด็ดขาด

(๕.๑.๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

(๕.๑.๒) ปลาปิรันยา

(๕.๑.๓) คางคกไฟ

(๕.๑.๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๕.๑.๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ

(๕.๑.๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

(๕.๒) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

(๕.๒.๑) พื้นที่ผังเมืองที่ประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และเขตประชากรหนาแน่น

(๕.๒.๒) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

(๕.๒.๓) พื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดาเป็นผู้ดูแลการเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ได้ระบุไว้ในวรรคแรก ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

(๕.๓) การเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ (๕.๒) นั้น สามารถกระทำได้ แต่ต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

(๕.๓.๑) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร

(๕.๓.๒) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕.๓.๓) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

(๕.๓.๔) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้ และตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเคร่งครัด

ข้อ ๖ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามการภายใต้มาตรการ ต่อไปนี้

(๖.๑) สถานที่ตั้ง

(๖.๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๖.๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดิน สาธารณะทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบ บริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ ประเภทเดียวกัน

(๖.๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๖.๒.๑) อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคง แข็งแรง มีลักษณะ เหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๖.๒.๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่แฉะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้อง เป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๖.๒.๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๖.๒.๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์ อยู่รวมกันอย่างแออัด

(๖.๒.๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

(๖.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๖.๓.๑) การระบายน้ำ

๑) ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๒) น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

(๖.๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์

๑) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

๒) ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๖.๓.๓) การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

๑) ถ้ามีการสูบบุหรี่ให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหาย ความเดือดร้อนรำคาญ แก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

(๖.๓.๔) การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๖.๓.๕) การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงสัตว์นำโรค และกลิ่นเหม็น

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควร แก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่าย ในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลสะเดาตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๘.๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจง เป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๘.๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถาม ข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น

(๘.๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๘.๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิด เหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องได้รับโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๐ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลสะเดารักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี  
อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สมศักดิ์ ทะนวนรัมย์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา